

Środa, 3 września 2008 r.

11. wyraża przekonanie, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości swoboda decyzyjna również podlega prawnym ograniczeniom określonym podstawowymi zasadami prawa administracyjnego i nie powinna przekraczać granic wskazanych przez samą Komisję w jej wyżej wymienionym komunikacie z dnia 20 marca 2002 r.;
12. ponownie wyraża zaniepokojenie w związku nieuzasadnionym i zbyt długim okresem — często obejmującym kilka lat — potrzebnym Komisji do przeprowadzenia i zakończenia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego oraz wyraża niezadowolenie w związku z licznymi przypadkami niestosowania się państw członkowskich do orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości; uznaje, że podważa to wiarygodność sposobu ujęcia i spójnego stosowania prawa wspólnotowego oraz służy dyskrytykacji celów UE;
13. ponownie podkreśla kluczową rolę państw członkowskich we właściwym wdrażaniu prawa wspólnotowego i wskazuje na fakt, że jego praktyczne stosowanie jest decydujące, jeśli chodzi o zwiększanie znaczenia Unii Europejskiej dla jej obywateli;
14. wzywa Komisję do dostarczenia listy państw członkowskich, których ustawodawstwo jest niezgodne ze wszystkimi przepisami dyrektywy dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy, a także do określenia działań, jakie podejmuje ona w tym zakresie; zachęca Komisję do podjęcia szybkich działań, zgodnie z jej uprawnieniami, we wszystkich sprawach i we wszystkich państwach członkowskich, w których transpozycja lub wdrożenie dyrektywy nie jest zgodne z uchwalonymi przez prawodawcę przepisami i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości;
15. nalega, by Komisja niezwłocznie przeanalizowała nową niemiecką ustawę przyjętą w dniu 1 stycznia 2004 r., która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2007 r., w celu stwierdzenia, czy jest ona zgodna ze wszystkimi przepisami dyrektywy dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy i wszystkimi odnośnymi orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości; podkreśla, że konieczne jest zbadanie przez Komisję szczegółów wdrożenia tej dyrektywy;
16. odnotowuje, że Komisja dokonała ostatnio przeglądu swoich wytycznych w zakresie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; po lekturze wspomnianego dokumentu dedukuje, że wykaz decyzji zostanie odpowiednio wcześniej przekazany stałym przedstawicielom i państwom członkowskim, a także iż komunikaty prasowe w sprawie decyzji z zakresu uchybień mogą być wydawane w dniu formalnego przyjęcia; odnotowuje jednakże, iż żaden przepis nie odnosi się do przekazywania informacji Parlamentowi lub jego właściwym komisjom;
17. ponownie pilnie wzywa Komisję, by w pełni informowała Parlament, a w szczególności Komisję Petycji PE, o podejmowanych na wszystkich etapach postępowania decyzjach dotyczących spraw o uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego;
18. podkreśla, że na podstawie art. 230 Traktatu WE Parlament ma prawo do wnoszenia spraw do Trybunału Sprawiedliwości na tych samych zasadach, co Rada i Komisja, a zgodnie z art. 201 Traktatu Parlament jest upoważniony do kontrolowania działań Komisji;
19. w tym kontekście zwraca się również do państw członkowskich o należyte stosowanie przepisów dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa pracy w oparciu o zasadę, zgodnie z którą w przypadku wątpliwości wiążąca powinna być interpretacja najkorzystniejsza dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników (*in dubio pro operario*);
20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Europejskiemu Rzecznikowi Praw.

Równość kobiet i mężczyzn — 2008

P6_TA(2008)0399

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 września 2008 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn — 2008 (2008/2047(INI))

(2009/C 295 E/11)

Parlament Europejski,

— uwzględniając artykuły 2, 3 ust. 2 oraz 141 Traktatu WE,

— uwzględniając art. 23 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

Środa, 3 września 2008 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 23 stycznia 2008 r. na temat równości kobiet i mężczyzn — 2008 (COM(2008)0010) („Sprawozdanie Komisji na temat równości”) i roczne sprawozdania z poprzednich lat (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071 oraz COM(2007)0049),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 marca 2006 r. zatytułowany „Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006-2010” (COM(2006)0092),
- uwzględniając decyzję Rady 2001/51/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. ustanawiającą program odnoszący się do wspólnotowej strategii ramowej w sprawie równouprawnienia płci ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽²⁾, a w szczególności jego art. 16 ust. 1,
- uwzględniając Europejski pakt na rzecz równości płci przyjęty przez Radę Europejską w Brukseli w dniach 23-24 marca 2006 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte w dniu 4 lutego 2005 r. przez ministrów państw członkowskich UE odpowiedzialnych za politykę w dziedzinie równości płci,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie godzenia życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2006 r. w sprawie imigracji kobiet: roli i miejsca imigrantek w Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie sytuacji kobiet niepełnosprawnych w Unii Europejskiej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2006-2010) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie ram prawnych dotyczących środków służących pogodzeniu życia rodzinnego i okresu studiów młodych kobiet w Unii Europejskiej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej — 2007 ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie roli kobiet w przemyśle ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie sytuacji kobiet na obszarach wiejskich UE ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie szczególnej sytuacji kobiet w zakładach karnych oraz wpływu odbywania kary pozbawienia wolności przez rodziców na życie społeczne i rodzinne ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając Komitet Doradczy ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn oraz jego opinię w sprawie różnic płacowych między kobietami i mężczyznami wydaną w dniu 22 marca 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 19.1.2001, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 28.04.2004, s. 492.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, s. 118.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 742.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 56.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 112.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0423.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0019.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0094.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0102.

Środa, 3 września 2008 r.

- uwzględniając ramy działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn przyjęte przez europejskich partnerów społecznych w dniu 22 marca 2005 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jak również Komisji Kultury i Edukacji (A6-0325/2008),
- A. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn jest podstawową zasadą UE uznaną w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską oraz w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej, a także mając na uwadze, że mimo znaczącego postępu w tej dziedzinie nadal istnieje wiele dysproporcji między kobietami a mężczyznami,
- B. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet jest główną przeszkodą dla równości kobiet i mężczyzn, a także najbardziej powszechnym naruszeniem praw człowieka, wykraczającym poza granice geograficzne, gospodarcze czy społeczne; mając na uwadze alarmującą liczbę kobiet, które są ofiarami przemocy,
- C. mając na uwadze, że pojęcie „przemoc wobec kobiet” należy rozumieć jako wszelkie akty przemocy związane z przynależnością do danej płci, w wyniku których kobiety doznają lub mogą doznawać krzywdy fizycznej, płciowej bądź psychologicznej lub cierpienia, w tym również groźby dokonania takich aktów, przymus lub arbitralne pozbawienie wolności, mające miejsce tak w życiu publicznym, jak i prywatnym,
- D. mając na uwadze, że handel ludźmi dla celów wykorzystania seksualnego jest niemożliwym do zaakceptowania pogwałceniem praw człowieka i stanowi współczesną formę niewolnictwa, ściśle powiązaną z innymi formami przestępczości, która dotkliwie podważa wszelkie wysiłki zmierzające do osiągnięcia równości mężczyzn i kobiet,
- E. mając na uwadze, że promowanie elastycznej polityki przedsiębiorstw na rynku pracy nie powinno być skierowane na pierwszym miejscu na potrzeby przedsiębiorstw lub organów administracji publicznej, lecz na czas, którego kobiety i mężczyźni potrzebują, aby poważnie podejść do swoich obowiązków rodzinnych,
- F. mając na uwadze, że europejska strategia zatrudnienia nie obejmuje ani szczegółowych wytycznych dotyczących płci, ani filaru równych szans,
- G. mając na uwadze, że różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn w zatrudnieniu wskazują na utrzymujące się dysproporcje jakościowe i ilościowe między kobietami i mężczyznami,
- H. mając na uwadze, że różnice w wynagradzaniu utrzymują się na stałym poziomie 15 % od 2003 r. i spadły zaledwie o jeden punkt procentowy od 2000 r.,
- I. mając na uwadze, że segregacja sektorowa i zawodowa między kobietami a mężczyznami nie zmniejsza się, a wręcz rośnie w niektórych krajach,
- J. mając na uwadze, że udział kobiet w procesach decyzyjnych jest niezwykle ważnym wskaźnikiem równości kobiet i mężczyzn, a także mając na uwadze, że liczba kobiet na stanowiskach kierowniczych w przedsiębiorstwach i na uniwersytetach nadal jest niska, natomiast na stanowiskach politycznych i stanowiskach badaczy rośnie bardzo powoli,
- K. mając na uwadze, że nadal istniejące stereotypy dotyczące możliwości edukacyjnych i zawodowych dostępnych dla kobiet przyczyniają się do utrzymania nierówności,
- L. mając na uwadze, że cele lizbońskie związane ze stymulowaniem wzrostu gospodarczego i propagowaniem społecznej gospodarki rynkowej można zrealizować jedynie wykorzystując w pełni znaczący potencjał kobiet na rynku pracy,
- M. mając na uwadze zagrożenie „wymuszonym” zatrudnieniem w niepełnym wymiarze godzin, w szczególności kobiet, który to wybór często jest im narzucony z braku dostępnej infrastruktury opieki nad dziećmi,

Środa, 3 września 2008 r.

- N. mając na uwadze, że szereg wyzwań i trudności dotyka w większym stopniu kobiety niż mężczyzn, szczególnie w zakresie jakości zatrudnienia, sytuacji małżonków „pomagających” w niektórych sektorach gospodarki — takich jak rolnictwo, rybołówstwo lub małe przedsiębiorstwa rodzinne — zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, ochrony macierzyństwa oraz mając na uwadze, że są one w wyższym stopniu zagrożone ubóstwem,
- O. mając na uwadze, że zarówno dla mężczyzn jak i dla kobiet wskaźniki zatrudnienia na obszarach wiejskich są niższe, a ponadto wiele kobiet nigdy nie jest czynnych na oficjalnym rynku pracy, w związku z czym nie są one ani zarejestrowane jako bezrobotne, ani ujęte w statystykach bezrobocia, co prowadzi do specyficznych problemów finansowych i prawnych w związku z prawem do urlopu macierzyńskiego i chorobowego, uzyskaniem praw emerytalnych i dostępem do ubezpieczenia społecznego, jak również problemów w przypadku rozvodu; mając na uwadze, że na obszarach wiejskich w dużym stopniu brak jest możliwości podjęcia wysokiej jakości zatrudnienia,
- P. mając na uwadze widoczne oznaki pogarszania się warunków niektórych grup kobiet, często borykających się z wieloma trudnościami i zagrożeniami, a także podwójną dyskryminacją, szczególnie kobiet niepełnosprawnych, kobiet z osobami na utrzymaniu, starszych kobiet oraz kobiet należących do mniejszości i imigrantek,
- Q. mając na uwadze dysproporcje, jakie utrzymują się między kobietami a mężczyznami we wszystkich aspektach jakości pracy, np. pogodzenia życia zawodowego z prywatnym, rozwiązań dotyczących organizacji pracy, które nie w pełni wykorzystują umiejętności pracowników oraz na polu zdrowia i bezpieczeństwa w pracy; mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia kobiet z dziećmi będącymi na ich utrzymaniu osiąga zaledwie 62 % natomiast w przypadku mężczyzn wynosi on 91,4 %; mając na uwadze, że udział kobiet w rynku pracy nadal w dużym stopniu charakteryzuje się wysokim i rosnącym udziałem w zatrudnieniu w niepełnym wymiarze czasu pracy — 31,4 % w 2007 r. w Unii 27 państw w porównaniu z zaledwie 7,8 % w przypadku mężczyzn; kobiety stanowią 76,5 % wszystkich zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy; mając na uwadze, że umowy o pracę na czas określony również częściej dotyczą kobiet (15,1 % — o jeden punkt procentowy więcej niż mężczyzn); mając na uwadze, że długoterminowe bezrobocie nadal o wiele częściej występuje wśród kobiet (4,5 %) niż wśród mężczyzn (3,5 %),
- R. mając na uwadze, że zagrożenie popadnięciem w ubóstwo jest o wiele poważniejsze w przypadku kobiet niż mężczyzn, zwłaszcza u kobiet powyżej 65 roku życia (21 %, czyli o 5 punktów procentowych więcej niż u mężczyzn),
- S. mając na uwadze, że pogodzenie życia zawodowego z rodzinnym i prywatnym nadal pozostaje nierozwiązaną kwestią, zarówno w odniesieniu do kobiet, jak i mężczyzn,
- T. mając na uwadze, że partnerzy społeczni odgrywają istotną rolę w opracowywaniu i skutecznym wdrażaniu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn na poziomie europejskim, krajowym, regionalnym, sektorowym i przedsiębiorstw,
- U. mając na uwadze, że podział obowiązków rodzinnych i domowych między kobiety i mężczyzn, między innymi poprzez promowanie korzystania z urlopu rodzicielskiego i urlopu ojcowskiego jest niezbędnym warunkiem promowania i realizacji równości kobiet i mężczyzn oraz mając na uwadze, iż niewłączenie urlopu macierzyńskiego i rodzicielskiego do ogólnego czasu pracy jest przejawem dyskryminacji i sprawia, iż kobiety są w gorszej sytuacji na rynku pracy,
- V. mając na uwadze, że dostęp do usług opieki nad dziećmi, osobami starszymi i zależnymi ma zasadnicze znaczenie dla równego udziału kobiet i mężczyzn w rynku pracy, w edukacji i szkoleniu,
- W. mając na uwadze, że przepisy dotyczące funduszy strukturalnych stanowią, iż państwa członkowskie i Komisja mają obowiązek zapewnić wspieranie równości kobiet i mężczyzn oraz uwzględnianie problematyki płci na poszczególnych etapach wdrażania funduszy,
1. z zadowoleniem przyjmuje wskazane wyżej sprawozdanie Komisji na temat równości i ponownie wskazuje na podwójny charakter polityki w zakresie równości płci na poziomie UE, z jednej strony poprzez zapewnienie równości kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach polityki (gender mainstreaming), a z drugiej — poprzez ukierunkowane środki służące ograniczeniu dyskryminacji kobiet, takie jak kampanie podnoszące świadomość, wymiana sprawdzonych rozwiązań, dialog z obywatelami oraz inicjatywy w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego;

Środa, 3 września 2008 r.

2. podkreśla znaczenie walki z przemocą wobec kobiet dla osiągnięcia równości kobiet i mężczyzn i dlatego wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspólnych działań w tej dziedzinie; wzywa Komisję do rozważenia możliwości przyjęcia nowych środków mających na celu walkę z przemocą wobec kobiet;
3. wzywa Komisję i państwa członkowskie do połączenia swych wysiłków w zwalczaniu sieci przestępczości zorganizowanej i handlu ludźmi oraz do przyjęcia i wzmocnienia środków prawnych, administracyjnych, edukacyjnych, socjalnych i kulturowych, które osłabiłyby popyt na prostytucję;
4. wzywa państwa członkowskie do pilnego ratyfikowania Konwencji Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi;
5. uważa, że ogólny udział kobiet w procesach decyzyjnych na poziomie lokalnym, krajowym i UE jest niedostateczny; dlatego zachęca Komisję, państwa członkowskie i partie polityczne do zastanowienia się nad działaniami służącymi poprawie sytuacji; wskazuje w związku z tym na pozytywne skutki, jakie dla reprezentowania kobiet ma zastosowanie parytetu płciowego w wyborach;
6. zwraca uwagę na związek między udziałem kobiet w polityce i procesach decyzyjnych a ich zaangażowaniem w działalność organizacji pozarządowych i społeczeństwa obywatelskiego; dlatego wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działań propagujących to zaangażowanie;
7. podkreśla znaczenie czynnego udziału kobiet w związkach zawodowych w zakresie zadań koncentrujących się na ochronie kobiet w miejscu pracy i przyznawaniu należnych im praw;
8. zauważa znaczenie umożliwienia kobietom sprawowania kontroli nad ich prawami seksualnymi i reprodukcyjnymi; w związku z tym wyraża poparcie dla środków i działań służących poprawie dostępu kobiet do usług związanych ze zdrowiem seksualnym i rozrodczym oraz podnoszeniu świadomości kobiet na temat ich praw i dostępnych usług;
9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia niezbędnych środków na rzecz włączenia kwestii równości płci do wszelkich kierunków polityki społecznej oraz zatrudnienia i ubezpieczeń społecznych, a zwłaszcza do strategii dotyczących elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (tzw. „flexicurity”) i zwalczania wszelkich form dyskryminacji;
10. popiera środki Europejskiego Funduszu Społecznego i programu PROGRESS na lata 2007-2013, które poprawiają sytuację kobiet na rynku pracy i wspierają przeciwdziałanie dyskryminacji;
11. wyraża zaniepokojenie w związku z brakiem postępu w odniesieniu do różnic płacowych między kobietami i mężczyznami w ciągu ostatnich kilku lat; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do oceny strategii i działań w tej dziedzinie oraz do określenia, jeżeli zajdzie taka potrzeba we współpracy z partnerami społecznymi, nowych środków lub nowego podejścia służącego wdrożeniu istniejących środków w celu poprawy sytuacji; popiera w tym zakresie propozycję komitetu doradczego ds. równości szans, by zaostrzyć istniejące odnośne uregulowania europejskie, zobowiązując pracodawców do prowadzenia kontroli audytowych płac i rozwijania planów działania w celu zniwelowania różnic w wynagrodzeniach; podkreśla potrzebę podjęcia wspólnych działań, szczególnie w ramach nowego cyklu europejskiej strategii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz wspólnych zasad dotyczących flexicurity;
12. wyraża zaniepokojenie z powodu niekorzystnej sytuacji kobiet na rynku pracy, czego wynikiem jest nabywanie przez nie mniej praw indywidualnych do emerytury lub renty oraz innych świadczeń socjalnych, zwłaszcza w systemach, gdzie prawo do ich uzyskania zależy głównie od uiszczonych składek pracowniczych lub od dochodów danego pracownika; z tego względu wzywa państwa członkowskie do przyjęcia skutecznych środków służących wprowadzeniu w życie norm społecznych i przepisów prawa pracy oraz zapewniających w poszczególnych sektorach miejsca pracy, w których prawa pracownika są przestrzegane, zapewniając w ten sposób godziwy dochód pracownikom, a w szczególności kobietom, a także prawa do bezpiecznych i zdrowych warunków w miejscu pracy oraz do ochrony społecznej i swobody działania związków zawodowych, przyczyniając się do zniesienia dyskryminacji mężczyzn i kobiet w życiu zawodowym;

Środa, 3 września 2008 r.

13. zwraca się do państw członkowskich o wspieranie Komisji w działaniach związanych z kontrolą wdrażania krajowych środków w celu przeprowadzenia oceny przestrzegania zasady równości w szczególności odnośnie do przyznawanych praw, systemów emerytalnych i zabezpieczenia społecznego;
14. zwraca się do instytucji wspólnotowych i państw członkowskich o to, aby ogłosiły dzień 22 lutego Międzynarodowym Dniem Równych Wynagrodzeń;
15. wyraża zaniepokojenie z powodu utrzymujących się różnicy między poziomem wykształcenia kobiet i mężczyzn z jednej strony, a sytuacją na rynku pracy z drugiej, gdzie kobiety, mimo lepszego wykształcenia niż mężczyźni, otrzymują niższe wynagrodzenia, mają bardziej niepewne warunki zatrudnienia i awansują wolniej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania powodów zaistniałej sytuacji i znalezienia rozwiązań;
16. zaleca państwom członkowskim, aby aktywnie wspierały równe traktowanie uczniów oraz aby podejmowały środki zwalczania segregacji zawodowej, która nadal istnieje w szkolnictwie, gdzie odsetek kobiet-nauczycieli w szkolnictwie przedszkolnym i podstawowym znacznie przewyższa odsetek kobiet-nauczycieli w szkolnictwie średnim, w którym przeważają mężczyźni, a które cieszy się większym uznaniem, większym prestiżem społecznym i uposażenia są w nim wyższe;
17. proponuje Komisji, aby zbadała możliwość przyjęcia środków mających na celu zachęcenie kobiet i mężczyzn do podejmowania studiów na kierunkach przyrodniczych i technologicznych w celu zwiększenia liczby specjalistów w tych sektorach i zaspokojenia oczywistego zapotrzebowania;
18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia dalszych środków służących poprawie dostępu kobiet do rynku pracy i udziału w tym rynku, w szczególności w sektorach takich jak sektor zaawansowanych technologii, badań, nauk i inżynierii, w których są one nadal niewystarczająco reprezentowane, oraz poprawie jakości zatrudnienia kobiet, szczególnie za pośrednictwem programów na rzecz uczenia się i szkolenia przez całe życie na wszystkich szczeblach; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych do realizacji tych celów;
19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia uwagi na sytuację małżonków pomagających w rzemiośle, handlu, rolnictwie, rybołówstwie i małych przedsiębiorstwach rodzinnych w kontekście równości płci oraz uwzględniając fakt, że kobiety są w mniej korzystnej sytuacji niż mężczyźni; apeluje do Komisji o przedstawienie w trybie pilnym wniosku zmieniającego dyrektywę 86/613/EWG w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży⁽¹⁾ i macierzyństwa, z myślą o usuwaniu form dyskryminacji pośredniej, rozwijaniu pozytywnego obowiązku równego traktowania i o poprawie sytuacji prawnej współmałżonka niepracującego zawodowo;
20. wzywa państwa członkowskie do opracowania prawnej koncepcji współwłasności w celu zagwarantowania pełnego uznania praw kobiet w sektorze rolnictwa, odpowiedniej ochrony w zakresie zabezpieczenia społecznego i uznania ich pracy;
21. zachęca państwa członkowskie do wspierania programów na rzecz przedsiębiorczości kobiecej w sektorze przemysłu oraz do finansowego wspierania i zapewnienia struktur doradztwa zawodowego dla kobiet zakładających przedsiębiorstwa, a także odpowiedniego szkolenia;
22. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na dostępność infrastruktury dotyczącej macierzyństwa dla kobiet pracujących na własny rachunek;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację rosnącej liczby pracowników, którzy oficjalnie pracują na własny rachunek, ale których w rzeczywistości można określić jako „pracowników ekonomicznie zależnych”;
24. występuje do państw członkowskich o wyróżnienie przedsiębiorstw, które propagują równość kobiet i mężczyzn i sprzyjają godzeniu życia zawodowego z życiem rodzinnym, w celu przyczynienia się do upowszechniania dobrych praktyk w tej dziedzinie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 359 z 19.12.1986, s. 56.

Środa, 3 września 2008 r.

25. wzywa Komisję i państwa członkowskie do priorytetowego traktowania bardziej narażonych grup kobiet oraz zwrócenia na nie szczególnej uwagi, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet niepełnosprawnych, kobiet z osobami na utrzymaniu, starszych kobiet, kobiet należących do mniejszości, imigrantek i kobiet przebywających w zakładach karnych; ponadto wzywa do przygotowania ukierunkowanych środków dostosowanych do ich potrzeb;
26. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia i wdrożenia koniecznych środków mających na celu wspieranie kobiet niepełnosprawnych, by mogły one czynić postępy w tych obszarach życia społecznego oraz w świecie pracy, kultury i polityki, w których ciągle są niedostatecznie reprezentowane;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania dostępu imigrantek do kształcenia i zatrudnienia poprzez przyjęcie środków w celu zwalczania podwójnej dyskryminacji, na którą napotyka imigrantki na rynku pracy, do stworzenia warunków sprzyjających ich dostępowi do rynku pracy, pogodzeniu życia zawodowego i prywatnego oraz do zapewnienia im odpowiednich szkoleń zawodowych;
28. z zadowoleniem przyjmuje konsultacje Komisji z partnerami społecznymi mające na celu poprawę ram legislacyjnych i nielegislacyjnych umożliwiających pogodzenie życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego; oczekuje również na analizę wyników tych konsultacji i wynikające stąd propozycje, w szczególności dotyczące urlopu macierzyńskiego i włączenia go do ogólnego czasu pracy, urlopu rodzicielskiego, ojcowskiego, związanego z adopcją i urlopu przeznaczanego na opiekę nad osobami pozostającymi na utrzymaniu; jest poza tym zdania, że ramowe porozumienie w sprawie urlopu rodzicielskiego można poprawić w następujących punktach: wprowadzenia zachęt, by ojcowie brali urlop rodzicielski, wzmocnienia praw pracowników, którzy biorą urlop rodzicielski, uelastycznienia przepisów w zakresie tego urlopu, przedłużenia jego trwania i wynagrodzenia podczas tego urlopu;
29. przypomina, że wszelka polityka w zakresie pogodzenia życia zawodowego i rodzinnego powinna opierać się na zasadzie wolnego wyboru poszczególnych osób i być dostosowana do poszczególnych etapów życia;
30. wzywa państwa członkowskie do przedstawienia specjalnych środków na rzecz zwalczania nierówności między kobietami i mężczyznami spowodowanych przerwami w zatrudnieniu, wynikającymi w szczególności z urlopu macierzyńskiego lub przeznaczonego na opiekę nad osobami pozostającymi na utrzymaniu; ponadto wzywa do zmniejszenia negatywnego wpływu tych przerw na karierę, zarobki i świadczenia emerytalne;
31. zauważa, że pogodzenie życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego jest jednym z podstawowych warunków wzrostu zatrudnienia, i wzywa Komisję do gromadzenia i upowszechniania najlepszych rozwiązań w zakresie skutecznego pogodzenia życia zawodowego i prywatnego oraz większego zaangażowanie mężczyzn w życie rodzinne;
32. nalega, aby Komisja i państwa członkowskie wspierały udział mężczyzn we wdrażaniu polityki równości płci, w szczególności w zakresie pogodzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego;
33. zwraca się do państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych o poprawę dostępności, jakości i przystępności usług opieki nad dziećmi oraz usług opieki nad osobami pozostającymi na utrzymaniu zgodnie z celami barcelońskimi oraz o zagwarantowanie, że dostępność tych usług jest zgodna z pełnoetatowym czasem pracy kobiet i mężczyzn odpowiedzialnych za dzieci i osoby pozostające na utrzymaniu;
34. wzywa kadry zarządzające przedsiębiorstwami do uwzględnienia w planach kadrowych środków sprzyjających elastycznej polityce prorodzinnej w celu ułatwienia pracownikom powrotu do pracy po okresie przerwy;
35. zwraca uwagę Komisji i państw członkowskich na feminizację ubóstwa, w sytuacjach gdy kobiety, zwłaszcza starsze i samotne matki, są zagrożone wykluczeniem i ubóstwem, i wzywa do opracowania środków zapobiegających temu trendowi;
36. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o opracowanie instrumentów szkolenia i wdrażania, które umożliwią wszystkim zainteresowanym uwzględnienie perspektywy opartej na równych szansach dla kobiet i mężczyzn w dziedzinach swoich kompetencji, łącznie z oceną szczególnego wpływu polityki na kobiety i mężczyzn;
37. wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do zapewnienia skutecznego wykorzystania istniejących środków, takich jak podręczniki na temat uwzględniania równych szans dla kobiet i mężczyzn w polityce zatrudnienia realizowanej przez Komisję;

Środa, 3 września 2008 r.

38. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego szkolenia w zakresie uwzględniania wymiaru równości mężczyzn i kobiet dla urzędników odpowiedzialnych za wdrażanie wspólnotowych programów na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;
39. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania szeregu wskaźników ilościowych i jakościowych oraz wiarygodnych, porównywalnych i w razie potrzeby dostępnych statystyk ukazujących dane w rozbiciu na płeć, które zostaną wykorzystane w dalszej części wdrażania strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia celem uwzględnienia wymiaru równości mężczyzn i kobiet i zapewnienia odpowiedniego wprowadzenia w życie polityk i dalszych działań w tym kierunku;
40. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn oraz powołanie członków zarządu, dzięki czemu instytut posiada organ decyzyjny; wyraża jednak zaniepokojenie z powodu opóźnienia w rekrutacji dyrektora instytutu i wzywa Komisję do rozwiązania tej kwestii;
41. domaga się, by Komisja z pomocą Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn ujęła w swych przyszłych sprawozdaniach rocznych na temat równości kobiet i mężczyzn fakty i dane statystyczne z krajów kandydujących i krajów potencjalnie kandydujących;
42. zwraca się do państw członkowskich o wspieranie uprawiania sportu i zdrowego stylu życia wśród ogółu społeczeństwa, mając na uwadze fakt, że procentowo mniej kobiet uprawia sport;
43. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Klonowanie zwierząt w celu produkcji żywności

P6_TA(2008)0400

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 3 września 2008 r. w sprawie klonowania zwierząt w celu produkcji żywności

(2009/C 295 E/12)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że protokół w sprawie ochrony i dobrostanu zwierząt wymaga od Komisji i państw członkowskich pełnego uwzględnienia wymogów związanych z dobrostanem zwierząt przy określaniu i wdrażaniu polityki rolnej oraz polityki badań naukowych,
- B. mając na uwadze, że procesy klonowania charakteryzują się wysoką śmiertelnością transferowanych zarodków i klonowanych zwierząt, ponieważ wiele sklonowanych zwierząt umiera na wczesnym etapie życia z przyczyn takich jak niewydolność układu krążenia, niedobory odpornościowe, niewydolność wątroby, problemy oddechowe oraz nieprawidłowe funkcjonowanie nerek i układu mięśniowo-szkieletowego,
- C. mając na uwadze, że Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) stwierdził w swojej opinii z 2008 r., że poziom śmiertelności i zachorowań wśród klonowanych zwierząt jest wyższy niż u zwierząt urodzonych w wyniku rozmnażania płciowego, a poronienia i zaburzenia w zaawansowanym stadium ciąży mogą mieć wpływ na dobrostan matek zastępczych,
- D. mając na uwadze, że ze względu na obecne rozmiary cierpienia i problemów zdrowotnych matek zastępczych i zwierząt klonowanych Europejska Grupa ds. Etyki (EGE) ma wątpliwości, czy klonowanie zwierząt w celach żywnościowych jest etycznie uzasadnione, i nie znajduje przekonujących argumentów uzasadniających produkcję żywności z klonowanych zwierząt i ich potomstwa,